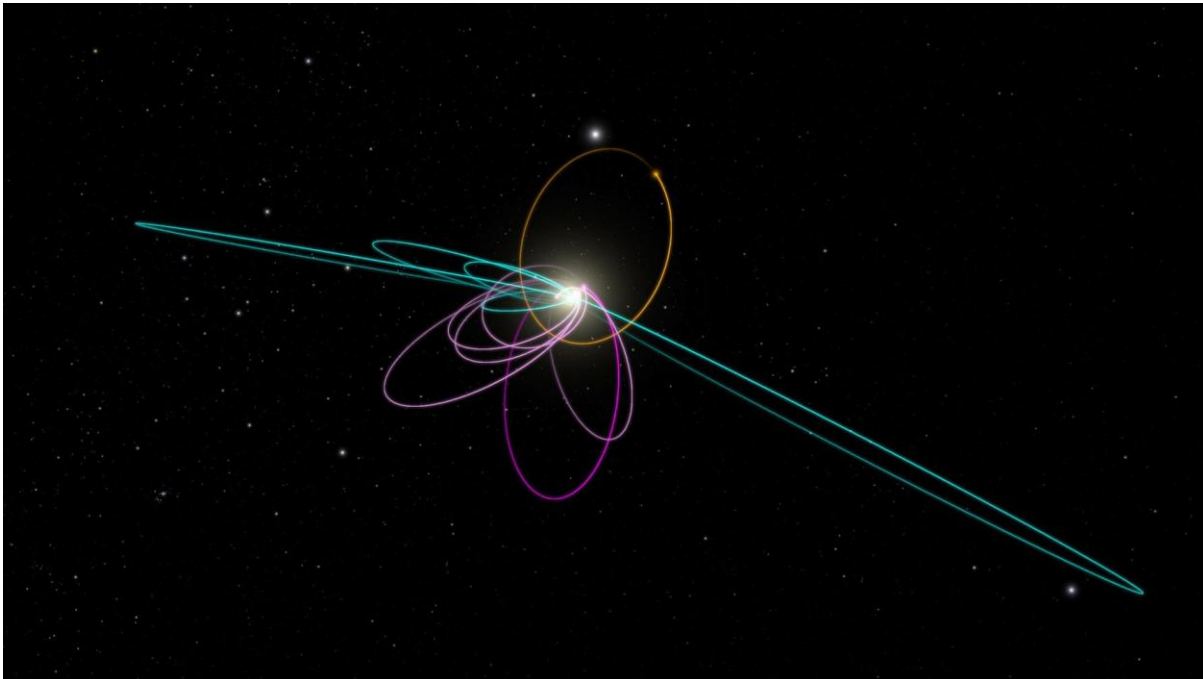

Čekání na Hvězdu....

Vím o textech autora Poselství Grálu i o jejich odpůrcích (dlouho jsem přemýšlel, jak sestavit tento výrok, aby po přeložení přes Googl byl srozumitelný – znám 1237 stran jeho přednášek - a to v ruském jazyce, ale tyto spisy nejsou úplně.

Níže, hovoříc o Velké Kometě, opírám se o výrok, že „ve stvoření nemusí být žádných tajemství pro člověka. Nemá na to právo, neboť Bůh si přeje, aby jeho existující zákony byly člověku dobře známy.“ Proto nebudu toto posuzovat pomocí čtení v textech, ale obracím se na údaje z přírodovědy tak, jak je to dnes (co je v Poselství) „nejvíce viditelná, byť i ne úplná cesta k pochopení světových událostí.“

Žel, výklad lidí hodnotících sebe „jako ty s velkými znalostmi“ a dokonce „zpečetěnými“, mě nepřesvědčil.

Ve vztahu k velké Kometě se mi jeví neprůkazný výrok „Přírodní zákony nedopustí, aby ONA vypadala jinak, než druhé komety“. Nyní je to již dokázané:

1/ Oumuamua (dříve C/2017 u1 (PANSTARRS) a A/2017 U1) – první objevený mezinárodní objekt, který proletěl Sluneční soustavou. Byl objeven 19. října 2017, na základě údajů teleskopu Pan – STARRS.“ Byl to asteroid, ale ne kometa, ale přesto, pozemská věda nepopřela, že nepatří do sluneční soustavy. Jako i to, že kometa

2/ Borisov, objevená astronomem z Krymu G. Borisovem, tato není ze sluneční soustavy, tzn., že Vůle Boží a pozemská věda toto netají.

Méně zřejmý argument se přičítá tomu, že „Dráha Hvězdy – je přímka, vedoucí od Věčné Říše k této části Vesmíru“. Tady je potřeba si všimnout toho, že dnes se kosmické výpočty uskutečňují na základě Einsteinovy rovnice, ale tam „přímka“ neznamená to, co ve škole.

Toto, je spíše „nejkratší cesta v existujících podmínkách“. Proto trajektorie (= stopa, čára, po které se těleso pohybuje, změřením máme dráhu = délka trajektorie) Velké Komety tedy není jen „nejen dráha okolo Slunce, ale i po proletění“, ale ona se bude lišit od obyčejné hyperboly v existujících podmínkách.

Zde se můžeme posunout trochu dále a prohlédnout přednášku „Co je energie? A co je tíže?“ („Volání“ vydání 5, 6, 7, str. 227, r. 1928)

Tam se hovoří o tom, že všechny částice, ze kterých se skládá našemu zraku viditelná hmotnost, jsou částice proudění ze chtění Prastvořených:

„Prastvoření duchové v duchovním Stvoření, tzn. v Ráji, vyzárují svá přání. Tato záření rovněž duchovní, avšak slabšího odstupnění; neboť nejsou vyzáření Duchu Svatého, Boží Vůle, ale vyzářeními Prastvořených, vytvořených Duchem Svatým! Nyní takto vzniklá záření, jako duchovní odstupnění, pronikají dále dolů přes hranici Duchovní Říše do dalších částí Vesmíru.“

Veliká Kometa je jiného původu: „tato kometa se oddělila od Věčné Říše nejprve stvořené Duchovnosti... Její jádro je nabitá vysokou Duchovní Silou; tato Hvězda bude obalena hmotností...“ (opakuji, že je mi znám filologický (jazykový) argument o tom, že tento výrok v různých vydáních vypadá jinak (různě). Tzn., že Jádro Veliké Komety je spíše součástí Prvotního stvoření, což znamená, že zákon tíže bude na ni působit jinak, než na obyčejné částice.

Zde bych se chtěl trochu odklonit, a upozornit na jednu skutečnost, která vysvětluje, proč jsem se obrátil k údajům pozemské vědy, kterou čtenáři Poselství často nazývají „Babylonským bludem.“ Ona je upřímná. My vzájemně komunikujeme díky Internetu, ale on je vytvořen podle teorie pozemské vědy, „ověřené přesností do tloušťky lidského vlasu ve vzdálenosti od New Yorku do Los Angeles“, pokud by tomu tak nebylo, nemohli bychom spolu komunikovat. Proto každý, kdo obviňuje pozemskou vědu z neobjektivnosti a z pomahačství Antikristovi, musí být se svými obviněními ujištěn, že „při poctivě (čestně) organizovaném turnaji on ze sedla nevyletí“. V souvislosti s Velkou Kometou připomíná se narušení v pohybu Hvězd a Planet, upozorňuji na „Účinek „Pionýra“ - byla pozorována odchylka v dráze pohybu různých kosmických lodí od očekávané (vypočtená podle současného modelu pohybu kosmických těles). Účinek byl objeven při pozorování za prvními kosmickými loděmi, které dosáhly vnějších mezí Sluneční soustavy (překonavších dráhu Pluta), - „Pionýr – 10“, a „Pionýr – 11.“

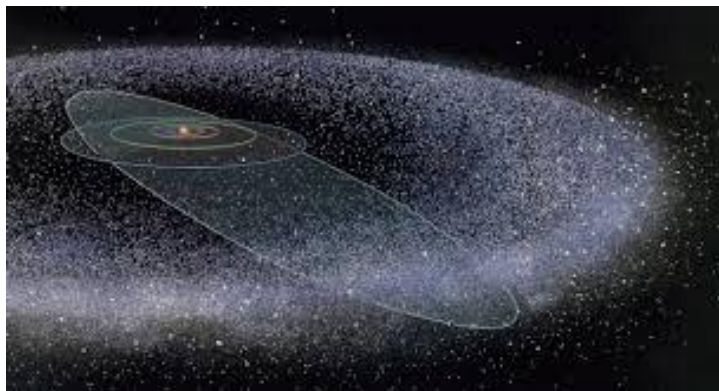
Účinek se nachází v telemetrických údajích, shromážděných pro výpočet rychlosti a ujeté vzdálenosti „Pionýrů“.

S přihlédnutím ke všem známým silám, působícím na vesmírné těleso, byla objevena doplňující, přímočará nevázaná v čase, fialová směs obdrženého signálu, což se vysvětluje jako velmi slabá síla, neobjasňující tento běžný model. Tato síla způsobuje konstantní (běžné) zrychlení lodí směrem k Slunci, které se rovná $(8,74 \text{ plus minus } 1,33) \times 10^{-10} \text{ m/s}^2$.

Upozorňuji na skutečnost, že devět nul za desetinnou čárkou je taková přesnost, s kterou se vy nebudete nikdy zabývat ani na dálku k lokátoru policejního auta, natož na dálku k Plutu. Mimo jiné, skupina astronomů promarnila minimálně 15 let, aby objasnila tuto nesrovnalost, o níž sama informovala. A to je skupina od stejného oznamovatele, která sestavuje nejpreciznější efemeridy planet Sluneční soustavy. Tzn., jestliže nejsou žádné údaje o změně drah planet Sluneční soustavy, tak... promiňte, tak prostě nejsou.

„Dobré zprávy, špatné zprávy“

Opravdu ne. Ale bylo by logické předpokládat, že takový vliv se neobjeví okamžitě, ale síla v hrubohmotnosti se bude zvětšovat. Proto je nejprve logičtější věnovat pozornost lehčím tělesům, než planetám.

Například na tělesa sluneční soustavy, z nichž se planety tvořily. Jádra „obyčejných“ komet jmenovitě se k nim vztahující, žel, nejsou velmi stálé. Perspektivnější jsou „plutina“ - „trpasličí planety“ jako je Pluto, a zde si nedávno astronomové všimli jedné zajímavé pravidelnosti v jejich drahách.

Kterou vysvětlují přitažlivostí „deváté planety“. Zde je potřeba zdůraznit, že o původu Síly Přitažlivosti více či méně podrobně psal jen Dr. Kurt Illig v časopisu „Volání“, poté, co podle jeho svědectví obdržel toto vysvětlení od Autora Poselství:

„Rozhodující pro správné pochopení těchto událostí procesu v našem hrubohmotném světě je poznání, že je jen jedna - jediná síla, a že výhradně směr této síly je určující pro odpovídající pozorované formy energie... Nejjednodušší forma, v které můžeme pozorovat sílu, je tlak který

hrubohmotné těleso vyvíjí na svoji základnu. Číselné vyjádření tohoto tlaku nazýváme vahou tělesa.

Proč nyní hrubohmotné těleso tlačí na svoji základnu? Fyzik hledal vysvětlení v tom, že přisoudil tento tlak síle přitažlivosti Země, kterou vyvíjí na všechna hrubohmotná tělesa, která se nachází v její bezprostřední blízkosti... Abdrushin ve svých Odpovědích na otázku již krátce podal přehled, jak z Prastvoření síla jako záření Prastvořeného duchovna proniká dále vpřed nebo, že pouze příliv pronikající z původní síly přinesl pohyb do hrubohmotné substance a tím samým současně přitažlivost, která projevuje sílu na hrubohmotné, plynné částice začátku hromadění (akumulace) nejbližší fázi procesu...“

Domnívám se, že obraz rozdělení částic sluneční soustavy, předcházející vzniku Planet, může být objasněn přílivem Prasíly, přicházející z úrovně Prastvoření.

Znám dokument „Přicházející!? Viděli jsme jeho Hvězdu! Mat. II, 2.“ a přednášku Kde se nachází temno? /“Volání“ vydání 10, 11, 12, str. 431, r. 1928. Doplnuji svůj předpoklad poeticko-vědeckou metaforou Carla Sagana „Malá modrá tečka“ (Pale Blue Dot):

„Podívejte se ještě jednou na tu tečku. To je tady. To je náš domov. To jsme my. Všichni, koho milujete, koho znáte, všichni, o kom jste kdy slyšeli, všichni lidé, kteří kdy existovali a prožili na ní svůj život. Všechna naše potěšení a utrpení, tisíce sebevědomých náboženství, ideologií a ekonomických doktrín, každý lovec a sběrač, každý hrdina i zbabělec, každý tvůrce a ničitel civilizací, každý král a poddaný, každý zamilovaný pár, každá matka a každý otec, každé nadějně dítě, vynálezce i cestovatel, každý učitel etiky, každý lživý politik, každá „superstar“, každý „největší vůdce“, každý svatý i hříšník v historii našeho druhu žili zde - na skvrnce, zavěšené na slunečním paprsku.

Země – velmi malá scéna v bezbřehé kosmické aréně. Pomyslete na řeky krve, prolité všemi těmi generály a imperátory, aby se pak v paprsku slávy a vítězství, mohli stát pomíjivými vládci na kousíčku písčinky. Pomyslete na nekonečné krutosti, spáchané obyvateli jednoho kousku této

tečky nad sotva odlišnými obyvateli nějakého jiného koutku. O tom, jak časté jsou mezi nimi neshody, o tom jak prahnou zabít druh druhá, o tom, jak vře jejich nenávisť.

Naše pózy, naše představa důležitosti, iluze o našem privilegovaném místě ve vesmíru – všechny ony mizí před touto tečkou bledého světla. Naše planeta - byť je jen osamělý prášek v okolní vesmírné tmě. V této velkolepé prázdnotě neexistuje ani náznak, že nám někdo přijde na pomoc, zachránit nás před námi samými.

Líbí-li se vám to nebo ne – Země je nyní náš domov. Říká se, že astronomie utváří skromnost a upevňuje charakter. Opravdu, není lepší ukázka hloupé lidské nafoukanosti, než tento obrázek našeho malíčkého světa. Jeví se mi, že to zdůrazňuje naši odpovědnost, naši povinnost být k sobě vzájemně laskaví, chránit a uchovat bleděmodrou tečku – náš jediný domov“ Je mi známo, že Země není „domovem“ pro lidi. Ale také znám text Augusta Manze „Den je blízko“:

„Pokud by Země se všemi žijícími na ní lidmi, a společně s ní celý Vesmír, který vy vidíte, nyní zahynul, pak Dokonalosti, kterou si přeje Všemohoucí, by nebylo dosaženo“.

GurSU